

dermed antagelig ogsaa nationale Havundersøgelser, maatte kunne anvendes til Udsættelse af Rødspætteyngel i Aarhus Bugt. Jeg ved vel, at Regering og Rigsdag vanskeligt ville kunne angive, hvortil disse Penge skulle anvendes, men jeg tror alligevel, at en Henstilling fra den højtærede Minister vil bevirke, at baade den her omtalte Kommission og Biologisk Station vilde gøre dette Forsøg.

Fiskerne deroppe have en urokkelig Tro paa, at hvis man vilde udsætte nogen Rødspætteyngel i Aarhus Bugt, vilde det have til Følge, at Fiskeriet vilde blive langt bedre, end det er i Øjeblikket, og Fiskerne, som i en Menneskealder have kontrolleret disse Forhold, vide, at der tidligere har været en rig Bestand af Rødspætter, medens denne nu er svunden ind til næsten intet. Om Grunden hertil er, at Næringsforholdene i Havet og Havbunden ere forandrede, saa at der ikke er tilstrækkelig Næring for Fiskene, kunne disse Folk naturligvis ikke afgøre. Og det er jo muligt, at man fra Teoriens og Videnskabens Side vil mene, at dette Forsøg ikke kan nytte noget, medens de praktiske Fiskere, som kende Forholdene til Gavns, mene, at det vil have en meget gavnlig Virkning. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil anmode denne Kommission og Biologisk Station om at udsætte Rødspætteyngel i Aarhus Bugt for derved at gøre et Forsøg. Af de andre Midler, som ere anvendte fra 1902 til Dato til internationale Havundersøgelser, er jo tillige en Del anvendt til nationale Havundersøgelser, til Forsøg med Udsættelse af forskellig Yngel, for at se, hvilken Virkning det vilde have. Der er saaledes udsat Rødspætteyngel fra det nordlige Kattegat ned i Bælterne, og ved Mærkningsforsøg har man derved kunnet konstatere, hvorledes deres Livsbetingelser forandres, naar de flyttes fra Kattegat til Bæltfarvandene. Saaledes er der gjort forskellige Forsøg i forskellige Retninger. Derfor mener jeg, at af disse 78,000 Kr. vil man ogsaa med Rette kunne anvende en Del til det af mig omtalte Formaal. Derved vil den Henstilling, jeg rettede til den højtærede Landbrugsminister om ved tredje Behandling at optage et Beløb til Udsættelse af Rødspætteyngel, være overflødiggjort. Jeg vil derfor indtrængende anmode den højtærede Minister om at tage dette Forhold op til Undersøgelse og henstille til rette vedkommende at gøre et Forsøg i den ønskede Retning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold, samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Alle de Ændringsforslag — og der er jo ikke mange —, som ere stillede af Indenrigsministeren, og som alle ere tiltraadte af Udvalget, er der ikke Anledning for mig til at komme nærmere ind paa. Jeg takker Udvalget for dets Tiltræden af Forslagene og haaber, at det høje Ting vil følge Finansudvalget. I øvrigt kan jeg henholde mig til de oplysende og motiverende Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremkom med. Derimod vil det findes naturligt, at jeg gør nogle faa Bemærkninger til de Ændringsforslag, der ere stillede enten af hele Udvalget eller af et Flertal af Udvalget, ligesom det ogsaa er en Selvfølge, at jeg maa svare paa de Henstillinger, der i Anledning af de i Betænkningen indeholdte oplysende Skrivelser eller de med Udvalget afholdte Samraad ere gjorte til mig.

Det første af de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, og som jeg skal omtale, er et Ændringsforslag under Nr. 28 til § 19 vedrørende Nægtelsen af Lønning til den ene af de to Assistenten, der af Indenrigsministeriet ere foreslaaede optagne paa selve Finanslovsforslaget. Jeg forstod paa den ærede Ordførers Udtalelse, at naar man ikke finder tilstrækkelig Anledning til at yde fornøden Bevilgning dertil, var det ikke saa meget denne ene Assistent, man havde noget imod, som det derimod var selve det Princip, at man, saa snart man havde Brug for mere Arbejdskraft, gik til den efter Udvalgets og Ordførerens Mening dyrere Antagelse af Folk, der som havende juridisk Embedseksamen regne og med Rette regne deres Tid for at være noget kostbarere, end den er for Folk, der ikke have ofret saa meget paa deres Uddannelse, og som